

Patent dodatkowy
do patentu _____

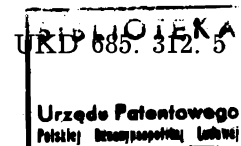
Zgłoszono: 22.VIII.1964 (P 105 530)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 15. III. 1966

Kl. 71a, 9/08

MKP A 43 b 9/08

Współtwórcy wynalazku: Bohdan Ciesielski, Marian Sadowski, Stanisław Pielichowski, Bronisław Górny

Właściciel patentu: Mławska Fabryka Obuwia Dziecięcego Przemysłu Terenowego, Mława (Polska)

Sposób wytwarzania obuwia wywrotkowego oraz obuwie wykonane tym sposobem

1

Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarzania obuwia typu wywrotkowego, eliminujący stosowanie kopyt.

Znany dotychczas sposób wytwarzania obuwia wywrotkowego polega na lewostronnym zszyciu 5 ściegiem pojedynczym obrzeży wierzchu z podeszwą i wzmocnieniu ich lamówką, którą przymocowuje się za pomocą kleju, bądź też jedno obrzeże lamówki wkleja się, a zszywa się tym samym ściegiem mocującym wierzch z podeszwą. W ten sposób połączony wierzch z podeszwą stanowiący półfabrykat obuwia wywraca się, a następnie nakłada na kopyto w celu nadania obuwiu ostatecznego kształtu.

Kształt ten uzyskuje się przez żmudne oklepywanie i prasowanie występujących na powierzchni cholewki i podeszwy fałd, ponadto przez oklepywanie rozplaszczając się znajdujący się wewnątrz szew. Powyższe czynności wykonuje się ręcznie przy użyciu środków zmiękczających skórę (np. denaturat, aceton lub ich wodne mieszaniki). Według tego sposobu wytwarzania wymagane są dodatkowo takie czynności jak: przygotowanie kopyt i wyzuvanie kopyt.

Ujemną stroną tego sposobu jest powstawanie dużych ilości braków nie nadających się zauważyć przy odbiorze, oraz występowanie szeregu wad ukrytych ujawniających się dopiero w czasie użytkowania obuwia (pęknięcia obrzeży lub zerwanie nici ściegów).

2

Wady te występują najczęściej w części palcowej lub piętowej. Poza występowaniem wymienionych wad, obuwie wykonane powyższym znany sposób wymaga dużej pracochłonności i jest kosztowne ze względu na konieczność wymiany elementów, częste poprawki i niejednokrotnie całkowite wybrakowanie.

Sposób według wynalazku eliminuje wymienione wady oraz pomija szereg operacji jak: naszywanie i klejenie lamówki wzmacniającej, przygotowanie kopyt, nasadzanie kopyt, oraz rozklepywanie szwu i nadawanie obuwiu właściwego kształtu.

Na rysunku fig. 1, przedstawia obuwie wywrotkowe wykonane sposobem według wynalazku wywrócone na lewą stronę w widoku z boku, fig. 2 — obuwie w przekroju wzdłuż linii A—A na fig. 1, a fig. 3 — obuwie wywrócone na prawą stronę w widoku z boku.

Do wyciętego za pomocą wykrojnika spodu 1 obuwia przyszywa się pojedynczym ściegiem jeden bok pasa 2, po czym drugi bok tego pasa przyszywa się do wierzchu 3. Operacji tych dokonać można na zwykłych maszynach do szycia typu cięższego. W celu nadania obuwiu trwałego zeszycia, umożliwiającego długi okres jego eksploatacji, ściegi umieszcza się nieco dalej od brzegu w granicach 1,5 do 2 mm. Szerokość pasa 2 dobiera się każdorazowo i wynosi ona dwie grubości tego pasa plus dwie odległości ściegów od obrze-

ży oraz niewielki naddatek na wywiniecie pasa, którego obrzeża po wywróceniu na prawą stronę stykają się wraz z obrzeżami wierzchu podeszwy.

W wyniku zastosowania zbyt szerokiego pasa powstałaby niepożądana szczelina uwierająca nogę z uwagi na niemożliwość jej wypełnienia oraz wytworzyłaby się wzdłuż przebiegającej fałda, widoczna od zewnątrz, dyskwalifikująca wygląd zewnętrzny obuwia. Przy zastosowaniu zbyt wąskiego pasa po złożeniu jego obrzeża 4, obrzeże 5 spodu 1 i obrzeże 6 wierzchu 3 nałożyłyby się w wyniku czego powstałoby znaczne zgrubienie uniemożliwiające noszenie obuwia oraz uniemożliwiające uzyskanie właściwego kształtu obuwia. Kolejność operacji łączenia pasa z podeszwą i wierzchem może być dowolna.

Obuwie jest wykonane z dowolnych materiałów stosowanych dotychczas w znanych typach.

W celu nadania obuwii większego efektu estetycznego, korzystniej jest pas 2 zastosować w kolorze kontrastującym z barwą wierzchu. Po dokonaniu połączenia pasa 2 z podeszwą i wierzchem

obuwia, wywraca się obuwie na prawą stronę i na tym cykl zasadniczy wytwarzania kończy się bez nakładania na kopyto i wyklepywania w celu nadania obuwii kształtu. Dalsze prace wykończeniowe są dokonywane znanymi sposobami.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania obuwia wywrotkowego, **znamienny tym**, że spód (1) obuwia łączy się z wierzchem (3) za pośrednictwem pasa (2), którego szerokość dobiera się każdorazowo w zależności od jego grubości, oraz odległości ściągów od obrzeży, po czym obuwie wywraca się na prawą stronę i ostatecznie wykańcza się bez użycia kopyta.
2. Obuwie wykonane sposobem według zastrz. 1, **znamienne tym**, że obrzeże (4) pasa (2) obrzeże (5) spodu (1) oraz obrzeże (6) wierzchu (3) po wywróceniu wierzchu obuwia na prawą stronę stykają się ze sobą obrzeżami.

